

are proprietatea de a transforma penede toate sahaptile în contactul aerului în apă și în acidă carbonică (D. Doeberiner).

Subt inflația platinului dibisat, mai multe substanțe eprobă desdoriri să o combinație ce nu se arată, în lipsa acestui metal, de către temperatură mult mai înțindută.

După D. Kuhlmann, deutoxidul de azotă și amoniacul se скімбъ в acidă azotică, sub inflația bătăliei de platină și a unui priso de oxigen, și reacția combinării azotului cu oxigenul produsă toate apă și amoniacă, cind se descompun printre un priso de hidrogen, în prezența platinului dibisat.

D. Berzelius a dat acestei forme partikule, și pe lângă aceasta că totul neconoscăt, ce produsă aceste fenomene, numele de formă catalitică.

Platinul dibisat nepărtide într-o proprietate care sălăjească la aer liber să cind se roșească prea tare. I se dă iap toată enerția lui sănindăl să seară cu acidă azotică sau amoniacă, sănindăl și săkindăl dacă aceea.

OXIDU DE PLATINU.

Platinul formă doi oxidă ce să pătrăzească formă: PtO — PtO_2 .

PROTOXIDU DE PLATINU. PtO .

Protoxidul de platină nu este cunoscut de către în stăpănehydrat; se dobândește printr-o precipitație a potassului protochlorură de platină; se desprinde sub formă unei pulbere nere din care o parte rămâne în soluție în potassiu.

Protoxidul de platină este prea puțin stabil; cind se pună pe cărbuni se pedește prima de către. Se dissolve în acidi azotici, sulfici, acetică, și în coloră în bronz. Acidul chlorhidric se descompune în bichloruri și în platină metalică; cind este precipitat de către, astfel se dissolve în potassiu și în sodiu.